

Cesta svetla – Ježiš t'a prijíma práve tam, kde sa za seba najviac hanbíš (pápež František)

Cieľová skupina: birmovanci a mladí od 14 rokov

1. zastavenie: Ježiš vstal z mŕtvych

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Je toho veľa, čo si v sebe už dávno pochoval. Možno sú to neúspechy, prehry, zlyhania, vzťahy, nesplnené túžby či očakávania. Možno si už zaživa pochoval aj sám seba. „*Nie som dost' dobrý, aby som to zvládol*“, „*nie som dost' pekná, aby ma mali radi*“, „*nie som dost' vynaliezavý, aby som tu zapadol*“, „*nie som dost' dobrá, aby som splnila ich očakávania...*“ Zapamätaj si však jednu vec: Človek dokáže vidieť iba zovňajšok, ale Boh hľadá do srdca. On vidí až tam, kde sa nedostane pohľad nikoho iného.

Dovoľ teraz Ježišovi, aby objal každú oblasť tvojho života, aby zvíťazil, tam, kde sa cítiš porazený/á a aby vstal z mŕtvych v tom, čo si v sebe navždy pochoval/a. **Jeho Láska a odpustenie je tu dnes pre teba.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

2. zastavenie: Peter a Ján pri prázdnom hrobe

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Kde dnes najčastejšie hľadáme Ježiša? Možno tiež v hrobe.

Priznajme si, že až tak často ho medzi živými nehľadáme. V našom každodennom živote s Ním až tak nepočítame. Spoliehame sa predovšetkým na seba, na svoje sily a schopnosti - všetko musíme zvládnuť sami.

A Ježiš? Pre nás je ešte stále v hrobe. „*Boh je mŕtvy a vy ste ho zabili*“, týmto slovom, ktoré nájdeme v diele Friedricha Nietzscheho uveril dnešný svet a my možno tiež. Musíme sa tomu vzprieciť, naše srdce sa musí celou silou vzbúriť. Nehľadáme Život v hrobe a Živého medzi mŕtvymi. Vykričme do celého sveta, že Boh nie je mŕtvy, ale žije, že dnes ráno sme s ním hovorili! Že cítíme jeho lásku pulzovať v našom srdci, že jeho Slovo nám neustále hovorí, ako máme žiť a čo máme robiť. Že Ježiš je tu, je s nami, ako nám sľúbil.

Je čas. Je čas opustiť hrob a vrátiť sa k Životu.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.
L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

3. zastavenie: Ježiš sa zjavuje Márii Magdaléne

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.
L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Plač je normálnou súčasťou života – Mária plakala, deti plačú, ženy plačú. Ba občas aj muži, len slzy im stekajú po vnútornej strane líc, ako to raz ktosi povedal.

Smútok i plač je prejavom ľudskosti a má miesto v našom živote. Je znakom toho, že sa niečo dotýka nášho srdca a vtedy je plač nielen dovolený, ale aj potrebný.

Určite aj v našom živote existujú spomienky, cez ktoré sa nám tlačia do očí slzy a zmocňuje sa nás smútok. Možno sa nám v myšlienkach vynára: prečo? Tá základná otázka, ktorá trápi každého z nás bez výnimky. No odpoveď na ňu tvoju bolesť zrejme aj tak nevylicí.

Z tohto zastavenia vyplýva jedna veľká nádej. Je to Máriino svedectvo o tom, že Ježiš a iba On dokáže v okamihu slzy smútku premeniť na slzy radosti. Nikdy nevyčíta, nikdy nesúdi. Len osloví po mene. V tej chvíli už netreba vysvetlenia.

Ježiš je tu, je pri tebe, a to stačí.

Bolesť prichádza o svoje posledné slovo.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.
L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

4. Ježiš sa stretáva s učeníkmi na ceste do Emauz

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.
L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Je to celkom vtipná príhoda. K dvom putujúcim učeníkom sa pridáva Ježiš – inkognito – nedá sa im spoznať hneď. Počúva ich, pýta sa, tvári sa, že nevie o ničom. A oni mu takmer vyčítajú, že nevie, čo sa tam v uplynulé dni stalo, pričom On jediný to vie najlepšie.

Boh má vysoký prah bolesti pre naše ponosovanie a výčitky voči Nemu. Rovnako ako emauzských učeníkov chápe a trpezlivo počúva aj nás. Môžeme mu povedať čokoľvek, môžeme sa s ním hádať a môžeme pred ním aj kričať. Môžeme si pri Ňom vyliat' všetku svoju bolesť. Boh dokonale pozná našu ľudskosť i jej prejavy. Stal sa jedným z nás. Jediné, čo neznesie, je, keď sme ľahostajní, vlažní a ignorujeme Ho. Keď dovolíme, aby naše srdce premohol chlad.

Dovoľme Ježišovi, aby sa dnes nanovo dotkol nášho srdca - aby ho opäť oživil, aby ho opäť prekvapil.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

Ľ: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

5. Ježiš sa dáva spoznať pri lámaní chleba

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

Ľ: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Emauzskí učenici neznámeho pútnika na konci svojej cesty pozvali k sebe domov. Nechceli ho nechať kráčať ďalej doprostred noci. Vtom zažili obrovské prekvapenie, lebo v ňom zrazu spoznali Ježiša. Ježiša, o ktorom si ešte pred chvíľou mysleli, že je mŕtvy. Kto stretol Boha, napokon vždy ostal prekvapený - prekvapený láskou.

Náš príbeh je niekedy trochu iný. Sme to my, kto chce ísť ďalej vlastnou silou. Ani netušíme, že sa zvečerieva a blíži sa noc. Je to Ježiš, kto nás pozýva, aby sme sa zastavili, aby sme vstúpili do jeho domu, aby sme sa nebáli vystaviť svoj život jeho uzdravujúcemu svetlu.

V tme svoje rany síce dokážeme ukryť, ale iba v Božom svetle sa môžu zahojiť a zaceliť.

Ježiš sa svoje rany nebál učeníkom ukázať, pretože sú znakom jeho lásky. Nebojme sa ani my urobiť to isté pred Ním. **Jeho láska odpúšťa, jeho dotyk lieči, jeho pohľad uzdravuje.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

Ľ: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

6. Ježiš sa zjavuje apoštolom

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

Ľ: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Zapamätaj si, že bolesť a hanba nemajú v tvojom živote posledné slovo a neurčujú tvoju identitu. Udalosť na kalvárii bola v očiach učeníkov obrovským sklamaním a fiaskom. Tie pocity a smútok, akí prežívali asi nedokážeme úplne pochopiť. A vtom k nim prichádza Ježiš.

Všimni si štyri zaujímavosti: 1. prichádza cez zatvorené dvere – pre Ježiša neexistujú prekážky; 2. učeníkom ukazuje svoje rany - tie rany nie sú výčitkou, sú to znamenia Jeho lásky - znaky, vďaka ktorým ho odteraz budú poznať celé generácie učeníkov; 3. Hovorí im „*pokoj vám*“ – Ježiš mohol zvoliť úplne iné slová - výčitky obvinenia, mohol vyjadriť sklamanie a rozčarovanie – On nám však nikdy nehádza hanbu pred oči; 4. Dáva im Ducha Svätého a posiela ich s poslanstvom odpustenia.

Ježiš mení fiasko na víťazstvo a bolesť na vykúpenie. Aj tvoje sklamanie a každú hanbu môže premeniť na niečo víťazné. Si ochotný/á podeliť sa o to s Ním?

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

7. Ježiš dáva apoštolom moc odpúšťať hriechy

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Ktosi raz povedal, že keby nám Boh nedal sviatosť zmierenia, museli by sme si ju nejako vymyslieť. Odpustenie je najväčšia vec na svete. Iste vieš, aký je to oslobodzujúci pocit, ak ti niekto odpustil. Možno chceš povedať, že odpustiť sa niekedy nedá, že je to veľmi ťažké, priam nemožné.

Máš pravdu, je to ťažké. No neodpustenie a túžba po pomste sú ako časovaná bomba, ktorá jedného dňa vybuchne, ublíži v prvom rade tebe a roztrhá tvoje vnútro. Pomstou sa tvoja rana nevylieči.

Možno je niekedy jedinou možnosťou prosiť Ježiša, aby ti dal silu, aby ti pomohol **chcieť chcieť** odpustiť. Odpustenie je v prvom rade rozhodnutie, nie pocity. A je to tiež proces. Proces, ktorý začína tým, že **chceš chcieť odpustiť, pretože na to, aby si rovno odpustil alebo vôbec chcel odpustiť, ešte nemáš dostatok síl.**

Na konci cesty odpustenia ťa čaká radosť a uzdravenie rany, ktorú v sebe nosíš. Odpustenie neznamená, že musíš zabudnúť. Odpustenie znamená, že keď si spomenieš, už pritom nebudeš cítiť bolesť. Iba odpustenie lieči, Boh ťa cez neho uzdravuje, veď sa aj modlíme:

„...odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame...“

Boh ti túži odpustiť a rovnako túži, aby si odpustil/a aj ty.

Rozhodnutie je na tebe. A nezabudni, že cesta niekedy začína, keď aspoň chceš chcieť odpustiť.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

8. Ježiš posilňuje Tomášovu vieru

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Možno by sme to nečakali, no aj apoštoli potrebovali posilniť vieru, vlastne možno ju aj obnoviť. Keď sa začítame do Evanjelia podľa Jána, zistíme, že je to aj dlhý príbeh o viere a pochybovaní učeníkov. Pochybnosti sú prirodzená súčasť života, sú výzvou a niekedy sa

naša viera hlbšie zakorení práve vďaka nim. Tomáš si koledoval o príučku: „*Neuverím, kým neuvidím...*“

A dostal ju - nežnú príučku z lásky. Všetci ju niekedy potrebujeme, lebo si všetci občas potrebujeme obnoviť vieru. Možno aj preto niekedy prichádzajú pochybnosti.

Mať vieru teda neznamená žiť bez pochybností. Mať vieru niekedy znamená pochybovať o svojich pochybnostiach, dokázať im čeliť. No v prvom rade to znamená hľadať pravdu. Hľadať pravdu o najdôležitejších pravdách nášho života. Ako to raz povedala sv. Edita Steinová: „*Kto hľadá pravdu, hľadá Boha, aj keby o tom nevedel.*“

Kto neostane v pochybnostiach pasívny, kto hľadá pravdu za každých okolností, ten vieru v Ježiša nikdy nestratí.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

9. Ježiš sa zjavuje svojim učeníkom pri Tiberiadskom mori

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Pamätáte sa na zázračný rybolov, vďaka ktorému Peter chytil také množstvo rýb, že sa mu skoro potopila loď? Bolo to v čase, keď ešte len spoznával Ježiša. Padol mu k nohám a prosil Ježiša, aby od neho odišiel. Zmocnil sa ho strach zo svojej hrišnosti.

Mnohí mladí dnes nechcú kráčať za Ježišom, lebo sa boja. Boja sa, že nie sú dost' dobrí, boja sa, že Ježiš je príliš svätý, a tým od nich na míle vzdialený. Možno im bolo povedané, že nie sú dobrí na nič, že nič dobré v živote nedokážu a že sú neschopní. Presne také niečo cítil vtedy Peter. Ježiš mu však dal nový zmysel života: „*Odteraz budeš loviť už ľudí*“ (Lk 5, 8). Teraz prišla chvíľa, keď sa Ježiš učeníkom pripomína znova. Pripomína im prvé stretnutie, prvú lásku, úžas, v akom ostali, keď po prvý raz stretli Ježiša.

Ako je to s tebou? Tiež potrebuješ povzbudiť, vstať a začať nanovo? **Popros dnes Ježiša a dovoľ Mu, aby ti nanovo pripomenul to, ako veľmi ťa miluje.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

10. Ježiš udeľuje Petrovi primát v Cirkvi

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Ježišova dôvera voči nám úplne presahuje naše očakávania. Mužovi, ktorý ho zradil dáva poslanie byť prvým medzi prvými. Tak výnimočná úloha, tak veľká zodpovednosť. Ježiš od Petra očakáva iba jedinú vec: „*Miluješ ma?*“

Čím vznešenejšiu službu ti Boh zveruje, tým väčšiu lásku musíš v sebe pestovať. Keď si ťa

pre niečo vyberá, znamená to, že ťa povoláva ešte viac milovať. Chápeš?
Láska je zárukou tvojej služby a vernosť službe je zárukou tvojej lásky. A pamätaj si, že
láska nie sú pocity. Láska je rozhodnutie.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.
L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

11. Ježiš posielala učeníkov do celého sveta

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.
L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Ježiš nás nenecháva žiť v komfortnej zóne, lebo nám príliš dôveruje. Sme pozvaní konať veľké veci, nie „poflakovať“ a nudiť sa. Náš život, tvoj život je darom. Boli sme stvorení ako dar a tento dar si máme navzájom odovzdávať. Buď svoj život premeníš na dar iným alebo nikdy nepochopíš jeho zmysel.

Ako Ježišov učeník si povolání svedčiť o Jeho kráľovstve, Jeho láske a odpustení. Tak mnoho ľudí dnes žije bez súcitu, bez nádeje, bez odpustenia. Tak veľa z nich zomiera s osamelým srdcom a bez pocitu prijatia. Možno nikdy nepočuli o tejto bezpodmienečnej láske a možno nemali dosť odvahy, aby jej uverili. Možno kľúč k ich viere je ukrytý práve v твоjich rukách, v tvojom svedectve.

Aj vďaka tebe dnes mnoho ľudí môže objaviť radosť z Boha. Prines im Ježiša. **Dovoľ Mu, aby z teba, z tvojo života, urobil nástroj spásy** pre твоjich bratov a sestry.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.
L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

12. Ježiš vystupuje do neba

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.
L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Niektorú si teraz možno bude myslieť, že Ježiš odišiel a nechal všetko na nás, nechal nás napospas osudu. Iste si už zažil ten pocit, keď si sa cítil totálne opustený a zradený. Áno, tak sa k sebe správame my, ľudia. Málokedy pozeráme aj na druhých a správame sa podľa toho, ako to vyhovuje práve nám.

No Ježiš je Spasiteľ, nie zradca. Dal svoj život, aby uprednostnil nás. A k Otcovi odišiel, aby nám pripravil miesto. Áno, aj ty máš pripravené skvelé miesto v Jeho kráľovstve.

Ježiš nám svojim odchodom tiež ukazuje, že toto tu raz skončí, že aj my raz odídeme a budeme navždy s Ním. A ak si niektorú teraz myslí, že to bude nuda, tak sa veľmi mylí. Nebo nie je miesto, kde sa nudíme. Nebo je miesto, kde to žije. Kde budeme žiť naveky - bez

strachu, chorôb, umierania a bolesti. Kde budeme žiť v láske a prijatí, **kde Život chutí a kde Život v radosi nikdy neskončí.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

13. Apoštoli s Pannou Máriou očakávajú Ducha Svätého

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Učeníci boli verní Ježišovmu slovu, aby ostali v meste, kým nepríde On – Duch Svätý. V intenzívnej modlitbe očakávajú Tešiteľa, ktorého im Ježiš sľúbil. Čakanie má svoj zmysel. Učí nás trpezlivosti a roznečuje nádej.

Pri čakaní veľmi pomáha modlitba. Pripravuje naše srdce, zaháňa nudu či netrpezlivosť.

Pokorná modlitba na kolenách má neuveriteľnú silu. Hovorí sa, že je Božou slabosťou a našou silou. Že Boh jej nemôže odolať, pretože **Boh zvlášť miluje, ak sa modlíme s dôverou a odovzdanosťou. Je to jeho slabosť a naša sila vyprosiť od Neho čokoľvek.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

14. Ježiš zosiela učeníkom Ducha Svätého

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Dočkali sa. Na 50. deň od Ježišovho vzkriesenia prichádza Tešiteľ a naplňa srdcia učeníkov. Sú veľmi šťastní, čakali všeličo, ale že to bude tak obrovská sila radosti, to iste nečakali. Aj Boh sa veľmi teší. Je to radosť Otca, ktorý dáva svojim deťom ten najlepší dar, aký má a teraz sa raduje z ich radosti.

Zároveň im Duch Svätý pomáha čeliť vyhrážkam nepriateľov, dodáva im odvahu svedčiť o Ježišovom zmŕtvychvstaní a dokonca sa pokladajú za šťastných, keď môžu znášať prenasledovanie preto, že patria Kristovi.

Tešiteľ úplne premenil svet učeníkov, svet zvnútra ich srdca.

Dovoľme Mu to aj my. Nechajme Ho, nech v našom živote obnoví čokoľvek chce. **Tak aj my zažijeme nespútanú radosť, ako ju zažili Ježišovi učeníci.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.